

Ympäristövaliokunta
HE 41/2023 ja VNS 1/2023

Hallituksen esitys valtion talousarvioksi 2024 ja julkisen talouden suunnitelma 2024-2027

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry kiittää mahdollisuudesta lausua vuoden 2024 talousarvioesityksestä ja julkisen talouden suunnitelmasta 2024-2027.

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry on opiskelija-asuntoyhteisöjen valtakunnallinen edunvalvonta- ja yhteistyöjärjestö. SOA:n jäsenenä on 22 opiskelija-asuntoyhteisöä sekä opiskelijajärjestöt Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) ja Suomen opiskelijakuntien liitto - SAMOK. Jäsenenä olevat opiskelija-asuntoyhteisöt toimivat tärkeimmillä opiskelupaikkakunnilla ja ne omistavat yhteensä noin 45 000 vuokra-asuntoa, joista valtaosa on rakennettu valtion tuella. Opiskelija-asuntoyhteisöt ovat yleishyödyllisiä yhteisöjä, joko säätiöitä, kaupunkien omistamia yhtiöitä, ylioppilaskuntia tai yhdistyksiä. Ne eivät jaa osinkoa tai muuta etuutta perustajilleen tai omistajilleen. SOA:n jäsenyhteisöjen tavoitteena on tarjota opiskelijoiden toiveita ja tarpeita vastaavia asuntoja kohtuulliseen hintaan.

Rakennusalan suhdannekuoppa ei ole oikea aika leikata ARA-tuotannosta

Rakennusala on syvässä suhdannekuopassa. Korkojen nousu, asuntokaupan hidastuminen ja kustannusten kasvu ovat romahduttaneet asuntoaloitukset. Rakennusteollisuus arvioi, että tänä vuonna aloitetaan vain 16 000 uuden asunnon

rakentaminen, kun edellisvuonna määrä oli 37 000¹. Tilastokeskuksen arvio on optimistisempi, mutta menetelmästä johtuen arvio voi olla ylimitoitettu. Tilastokeskus arvioi, että heinäkuun loppuun mennessä olisi aloitettu vajaa 16 000 asunnon rakentaminen. Menetelmä nojaa lupamääriin ja keskimääräiseen pitkän aikavälin viiveeseen luvan ja aloituksen välillä, joten nopeasti muuttuvassa suhdannetilanteessa se ei huomioi, että luvan saaneita hankkeita jääkin käynnistymättä.

Suhdannekuopan pituutta on vaikea arvioida. Asuntoaloitukset ovat supistuneet, mutta aiemmin aloitettuja hankkeita valmistuu vielä ja rakennusliikkeiden myymättömien asuntojen varanto kasvaa. Vaikka asuntokauppa elpyisikin korkojen nousun tasaannuttua, myymättömän asuntovarannon sulattelu kestää, ja viivästyttää rakennusliikkeiden valmiutta aloittaa uusia hankkeita. Suomeen on arvioitu tarvittavan keskimäärin 30 000–35 000 uutta asuntoa vuodessa. Jos asuntotuotanto pysyy pitkään alamaissa, syntyy asuntopulaa, mikä johtaa hintojen nousuun.

Asuntotuotannon suhdannekuoppa heijastuu koko kansantalouteen. Rakennuslalla on jo nähty konkurssseja, irtisanomisia ja lomautuksia. Rakennuslalla on työttömiä noin 25 000, mikä on enemmän kuin suhdannehuipussa ennen koronaa. Työttömien rakennustyöntekijöiden määrä on kasvanut 2735 hengelle vuodentakaiseen nähden (keskiarvo 5-7/2023).² Määrän voi olettaa kasvavan, kun aiemmin aloitetut ja vielä käynnissä olevat hankkeet valmistuvat, eikä uusia vastaavasti käynnisty. Rakennusteollisuus RT arvio rakentamisen työllisyyden supistuvan huippuvuoden 2021 tason 189 000 työllisestä 160 000 työlliseen vuosina 2023–2024 – siis vähenee liki 30 000 työllisellä.³ Rakennusalan työttömyys näkyy työttömyysmenoissa ja menetettyinä verotuloina.

Aiemmissa taantumissa ARA-tuotannon kasvattaminen on tasannut rakennusalan suhdannekuoppia. Nyt ARA-tuotannon hyväksymis- ja myöntövaltuuksia aiotaan vastaavasti karsia. Leikkauksista huolimatta ARA-tuotanto saattaa hyvinkin kasvaa edellisvuodesta, sillä tuotanto laski huomattavasti korkean kustannustason takia. Korkotukilainalla rahoitettujen asuntojen määrä laski vuonna 2022 37 prosenttia vuoteen 2021 nähden, kun ARA toteutti vastasyklisyyden periaatetta.

ARA-tuotannon supistukset ovat osa valtiontalouden sopeutusta. Nykyisessä markkinatilanteessa säästöt voivat jäädä saavuttamatta. Valtion tukemassa asuntotuotannossa valtion panostukset laittavat liikkeelle merkittävästi tukia suuremmat investoinnit. Kerrostalorakentamisessa verojen ja veroluonteisten maksujen osuus on jopa 41 prosenttia – siis selvästi enemmän kuin valtion panos useimmissa valtion tukemissa asuntohankkeissa. Valtiontalouden kokonaiskuvan

¹ Rakennusteollisuus RT (26.9.2023). Asuntojen rakentamisen ja tarjonnan niukkuus näivettää taloutta lähivuosina. <https://www.rt.fi/Ajankohtaista/Tiedotteet/2023/asuntojen-rakentamisen-ja-tarjonnan-niukkuus-naivettaa-taloutta-lahivuosina/>

² Asuntorakentamisen tilaa selvittävän työryhmän muistio. (15.9.2023). Asuntorakentamisen suhdannetilanne ja siihen liittyvä toimenpiteiden tarve. VN/25240/2023-VM-3. Saatavissa: <https://valtioneuvosto.fi/documents/10623/144208576/Asuntorakentamisen+ty%C3%B6ryhm%C3%A4n+loppuraportti.pdf/00477314-fdc4-24b2-6a2b-e673adc9281f/Asuntorakentamisen+ty%C3%B6ryhm%C3%A4n+loppuraportti.pdf?t=1695146246742>

³ Rakennusteollisuus RT. (26.9.2023). Suhdannekatsaus 2/2023. Saatavissa: <https://www.rt.fi/globalassets/suhdanteet-ja-tilastot/suhdannekatsaukset/2023/syysk23/suhdannekatsaus-2-2023.pdf>

kannalta säästö toteutuu vain, jos leikkauksista huolimatta hankkeita ei jää toteutumatta tai jos valtion tukema tuotannon sijaan syntyy korvaavia markkinaehtoisia rakennushankkeita. Nykyisessä markkinatilanteessa korvaavat markkinaehtoiset rakennushankkeet ovat epätodennäköisiä. Jos leikkausten myötä peruuntuu rakennushankkeita, saadut säästöt jäänevät pienemmiksi kuin niiden myötä menetetyt verotulot ja kasvavat työttömyysmenot.

SOAn näkemyksen mukaan nyt ei ole oikea aika laittaa kapuloita minkään tuotantomuodon rattaisiin.

Investointiavustusleikkaus estää nopeasti toteutettavia opiskelija-asuntohankkeita

Opiskelija-asuntorakentamista tuetaan muiden erityisryhmien tavoin valtion asuntorahastosta maksettavalla erityisryhmien investointiavustuksella. Pääministeri Orpon hallitusohjelmassa päätettiin leikata erityisryhmien investointiavustuksen myöntövaltuudesta 47 miljoonaa euroa. Leikkaus on yli puolet julkisen talouden suunnitelmassa 2023-2026 päätetystä 90 miljoonan euron vuosittaisesta myöntövaltuudesta ja vielä suurempi verrattuna kuluvan vuoden 120 miljoonan euron myöntövaltuuteen.

Investointiavustusvaraukset realisoituvat viiveellä varsinaisiksi myöntövaltuutta kuluttaviksi tukipäätöksiksi. Siksi aiempi varauskanta ja näkymä tulevista myöntövaltuuksista vaikuttavat siihen, voiko Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus (ARA) antaa edistää hankkeita (varaus). Orastavan leikkauksen takia Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus (ARA) on joutunut lopettamaan uusien varaushakemusten käsittelyn kesällä 2023. Seurauksena hankkeet, jotka eivät ole ennättäneet saada varausta eivät pääse etenemään. SOAn jäsenistössä tällaisia syksyllä 2023 – keväällä 2024 käynnistettävissä olevia hankkeita on ainakin Oulussa ja Lappeenrannassa. Näitä kertyy lisää, mitä pidempään haku on kiinni. SOAn jäsenistössä lähivuosille kaavailtuja mutta varausta vaille olevia hankkeita on ainakin Helsingissä, Espoossa, Tampereella, Seinäjoella ja Lappeenrannassa. Nykytiedon valossa hankkeet pääsevät etenemään vasta, kun ARA voi käynnistää uudelleen investointiavustushaun.

Budjettiriihessä investointiavustukseen kaavailtua leikkausta päätettiin kohtuullistaa rakennusalan kriisin takia: kaavailun 43 miljoonan euron myöntövaltuuden sijaan vuonna 2024 käytössä on 63 miljoonaa ja leikkaus toteutuu täysmääräisesti vasta vuonna 2025. Summa perustuu ympäristöministeriön budjettiehdotukseen.

Leikkauksen lieventäminen on tervetullutta, mutta nykytiedon valossa se ei mahdollista varaushaun avaamista uudelleen. ARA ei vielä osaa arvioida, milloin avustushaun voisi avata uudelleen. Asuntorakentamisen suhdannetilannetta arvioineen työryhmän raportista paljastuu, että jo varauksen saaneita hankkeita on 170 miljoonan euron avustuksen verran (4400 asuntoa). Näistä tulevalle vuodelle olisi kysyntää 100 miljoonan euron avustuksille (2600 asuntoa). Hakemusprosessiin kertyi ennen haun sulkemista hakemuksia vielä 50 miljoonan euron avustusvaltuuden edestä (1000-1500 asuntoa). 63 miljoonan euron myöntövaltuus jää kauas arvioidusta 100 miljoonan euron kysynnästä ja silloinkin kyse on vain jo varauksen saaneista hankkeista. Nykytiedon valossa näyttää siltä, ettei uusia varauksia voida

ottaa pitkään aikaan – ja toteutuskelpoisia nopeasti käynnistettäviä hankkeita peruuntuu tai lykkäytyy.

SOA esittää, että investointiavustuksen myöntövaltuus nostetaan vähintään suhdannetilannetta arvioineen työryhmän raportissa tarvittavaksi arvioituun 100 miljoonaan euroon vuodelle 2024.

Investointiavustuksen kysyntään liittyy kuitenkin epävarmuustekijöitä. Suurin osa varauksista on ylempien tukiluokkien hankkeita, jotka edellyttävät hyvinvointialueiden sitoutumisen. Moni hankkeista on käynnistetty ennen hyvinvointialueiden aloittamista. Palveluverkkosuunnittelu on vielä monella hyvinvointialueella kesken, joten hyvinvointialueiden sitoutumisesta kaikkiin hankkeisiin ei vielä voi mennä takuuseen. Jos varauksen saaneista hankkeista merkittävä määrä lykkäytyy tai peruuntuu hyvinvointialueiden ratkaisujen myötä, sidottua varausta vapautuu. Siinä tapauksessa on varmistettava, että muut hankkeet voivat edetä ilman lykkäystä.

SOA esittää selvitettäväksi, miten investointiavustuskäsittelyssä voitaisiin priorisoida nopeasti käynnistettäviä hankkeita nykyisessä rakennusalan markkinatilanteessa.

Opiskelijoiden asumisesta leikataan kahta kautta – lisännee opiskelija-asuntojen kysyntää

Opiskelijoiden asumisesta leikataan kahta kautta, kun investointiavustusleikkauksen rinnalla valmistellaan yleisen asumistuen supistamista. Asumistuen leikkaus voi supistaa pienituloiselle yhden hengen taloudelle maksettavaa asumistukea jopa yli 70 euroa kuukaudessa. Vaikka markkinahintaisten pienten vuokra-asuntojen tarjonta on parantunut, asumistukileikkauksen jälkeen niiden vuokrat ovat aiempaa useamman opiskelijan ulottumattomissa.

Asumistukileikkaukset lisäävät kohtuuhintaisen opiskelija-asumisen kysyntää. Opiskelija-asuntotilanne on jo kiristynyt selvästi koronan jäljiltä, eikä asuntoja riitä kaikille tarvitseville. Asumistukileikkausten ohella opiskelija-asuntokysyntää kasvattavat opiskelijoiden inflaation heikentämä toimeentulo, opiskelijavalintauudistuksen myötä nuorentunut opintojen aloitusikä sekä kansainvälisten opiskelijoiden määrän kasvu. Hallitusohjelmassa sitoudutaan kasvattamaan korkeakoulujen aloituspaikkamääriä. Investointiavustusleikkauksen myötä opiskelija-asuntoyhteisöjen on vaikea vastata kasvavaan kysyntään.

Erityisryhmien investointiavustuksella on alusta lähtien ollut kaksi roolia: yhtäältä toimia omapääoma-avustuksena, joka mahdollistaa hankkeiden käynnistämisen ilman merkittäviä omia pääomia ja toisaalta tukea kustannuksia niin, että omakustannusvuokra sopii erityisryhmän maksukykyyn. Hallitusohjelmassa on päätetty alentaa erityisryhmien investointiavustuksen enimmäisprosentteja. Jos näin päätetään tehdä, uusia enimmäisprosentteja harkittaessa tulisi huomioida investointiavustuksen molemmat tehtävät ja eri erityisryhmien toimeentuloon vaikuttavat lakimuutokset.

Opiskelija-asuntoyhteisöt ovat yleishyödyllisiä toimijoita, joilla on niukasti tuetun asuntotuotannon ulkopuolista pääomaa eikä sitä juuri myöskään kerry. Ilman

erityisryhmien investointiavustusta opiskelija-asuntotuotanto tyrehtyy, kun omarahoitusosuus uupuu. Siksi investointiavustuksella on euromääräänsä suurempi merkitys opiskelija-asuntorakentamisen mahdollistajana.

Erityisryhmien investointiavustuksen alin tukiluokka on tarkoitettu ryhmille, joiden asunto-olot ovat huonot ja tulot poikkeuksellisen pienet. Opiskelijat ovat muihin pienituloisiin ryhmiinkin verrattuna poikkeuksellisen pienituloisia. Opiskelijoiden keskimääräisen kuukausittaisen toimeentulon mediaan oli 2019 vain 859 euroa kuussa ja keskiarvo 1127 euroa kuussa.⁴ Toisaalta opiskelijoiden pääasiallinen toimi edellyttää usein asumista kalliiden asumiskustannusten kasvukeskuksessa. Opiskelija-asumiselle on luonteenomaista asukkaiden tiheä vaihtuvuus, mikä kasvattaa hallintokuluja, kun asukasvalintoja, vuokrasopimuksia ja muuttotarkistuksia on tehtävä moninkertainen määrä tavalliseen valtion tukemaan asuntokantaan nähden. Asuminen pitkälti määrittää opiskelijoiden toimeentulon, sillä asuminen on opiskelijoiden suurin menoerä.

Asumistuen leikkaukset heikentävät merkittävästi opiskelijoiden entuudestaan niukkaa toimeentuloa. SOA huomauttaa, ettei eläkkeensaajien asumistukeen kaavailla vastaavanlaisia heikennyksiä. SOA peräänkuuluttaa, että mahdollisessa tukiprosenttien alentamisessa tulisi kiinnittää erityistä huomiota eri erityisryhmien maksukykyyn ja niissä tapahtuviin muutoksiin.

Hallitusohjelman liitteiden mukaan investointiavustuksen tukiprosenttien alentamisesta on tarkoitus antaa lakiesitys. Lakiesitys ei kuitenkaan ole tarpeen. Avustusmenoja ohjataan talousarviossa hyväksyttävällä myöntövaltuudella. Laissa avustuksista erityisryhmien asunto-olojen parantamiseksi on määritelty vain enimmäisprosentit. Siksi avustusprosenttien pienentäminen olisi todennäköisesti toteutettavissa lakia alemman tason sääntelyllä, esimerkiksi valtioneuvoston hyväksymän korkotukilainavaltuuksien käyttösuunnitelman yhteydessä. Jos investointiavustusprosentteja päätetään laskea, samalla on toteutustavasta riippumatta tärkeä varmistaa, että opiskelija-asuminen pidetään tuen piirissä hallitusneuvotteluissa linjatun mukaisesti.

Avustusprosenttien supistamisessa lakia alemman tasoisella sääntelyllä on monta etua lakimuutokseen verrattuna. Jos lakia ei muuteta, aiemmin varatut avustukset voidaan myöntää varausten mukaan, vaikka uusissa varauksissa sovellettaisiin alempia prosentteja. Jos prosentteja päätetään muuttaa kesken hankkeen käsittelyn, moni hankkeista saattaa lykkääntyä tai peruuntua. Investointiavustuksen kysyntä on vaikea ennakoida. Viime vuosina avustuksen vuosittainen käyttö on vaihdellut noin 60 miljoonasta 120 miljoonaan. Tuleva kysyntä vaikuttaa ratkaisevasti siihen, minkälaisilla tukiprosenteilla tavoiteltu myöntövaltuussäästö voidaan saavuttaa, ja kysyntä on vahvasti sidoksissa hyvinvointialueiden kiinteistöratkaisuihin. Hankkeiden toteutusedellytykset riippuvat paitsi investointiavustuksen tasosta ja saatavuudesta, myös rakennuskustannusten kehityksestä. Jos rakennuskustannukset ovat edullisia, pienempi avustus riittää pitämään vuokratason kohtuullisena. Lakimuutos sitoo

⁴ Saari, J., Koskinen, H., Attila, H., & Sarén, N. (2020). Eurostudent VII-opiskelijatutkimus 2019. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2020:25. Saatavissa: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162449/OKM_2020_25.pdf

avustusprosentit, vaikka joustavampi ratkaisu sopisi paremmin tilanteeseen, jossa moni keskeinen muuttuja on epävarma.

Kehysjärjestelmä ei huomioi menetettyjä verotuottoja ja ARA-tukien sisällyttäminen kehyspiiriin hankaloittaa vastasyklisyyttä

Hallitusohjelmassa päätettiin sisällyttää valtion asuntorahastosta maksettavat tuet kehysmenettelyn piiriin. Valtion tukemalla asuntotuotannolla on perinteisesti haettu rakennusalan suhdanteita tasapainottavaa vastasyklisyyttä, mistä on kirjaus myös hallitusohjelmassa. Kehysmenettely huomioi vain valtion menot, mutta sivuuttaa toimien vaikutukset verotuottoihin. Rakennusalan suhdannekuopassa valtion asuntorahastosta maksettavia tukia ei tulisi mieltää yksinomaan menoiksi; niiden ylläpitämä rakennustuotanto tuottaa tukimenoja suuremmat verotuotot. Kehysmenettelyyn sisällyttäminen sopii huonosti menoeriin, joiden tarkoitus on tasapainottaa suhdannevaihteluja.

Kehysmenettelyn ongelmallisuus korostuu nykytilanteessa. Hallituksen tavoitteena on julkisen talouden tasapainottaminen, mihin pyritään etupäässä menosäästöillä. Arvio nykyisestä suhdannetilanteesta on, ettei laaja-alaiselle elvytykselle ole tarvetta, vaan veropäätöksistä johtuva ostovoiman kasvu lisää kysyntää. Rakennusala on kuitenkin muusta kehityksestä poikkeavassa syvässä suhdannekuopassa, joten erillistoimia tarvitaan, vaikkei muuten elvytystarvetta olisikaan.

Valtion asuntorahaston menojen sisällyttäminen kehyksiin ohjaa tarkastelemaan valtion tuotantotukia etupäässä säästötoimien, ei asuntopolitiikan näkökulmasta. Erityisryhmien asuntotuotantoa on perinteisesti pidetty parhaiten kohdistuvana ARA-tuotantona myös niiden parissa, jotka suhtautuvat tuotantotukiin kriittisesti. Toisaalta erityisryhmien investointiavustus on asuntorahaston suurimpia menoeriä, joka, toisin kuin korkotukimenot, on helposti leikattavissa budjettipäätöksellä. Tämä ohjaa kohdistamaan leikkaukset erityisesti erityisryhmien asuntotuotantoon, vaikkei se olisikaan asuntopolitiikan kannalta perusteltavissa.

Korjausrakentamisella nopeasti käynnistettäviä hankkeita suhdannekuopassa

Hallituksen budjettiriihen yhteydessä sovittiin toimista asuntorakentamisen vauhdittamiseksi. Näistä toimista ainoa budjettivaikutuksellinen oli erityisryhmien investointiavustukseen kaavaillun leikkauksen kohtuullistaminen 20 miljoonalla eurolla. Tämänkin vaikutus jää pienehköksi: erityisryhmien tuotantoa rajataan vähemmän kuin alun perin kaavailtiin, mutta silti hankkeita jää rannalle. Monet muista budjettiriihen pöytäkirjamerkinnöissä linjatuista toimista ovat sinällään kannatettavia, mutta vaikutuksiltaan pieniä.

SOAn näkemyksen mukaan asuntorakentamista vauhdittavat toimet ovat kokonaisuudessaan riittämättömiä verrattuna rakennusalan kriisin syvyyteen. Nykytilanteessa tulisi kokonaisuudessaan luopua valtion tukemaa tuotantoa estävistä leikkauksista. Lisäksi tarvittaisiin toimia, jotka aktiivisesti lisäävät rakentamista. Koska suhdannekuopan kestoa on vaikea ennakoida, tarvitaan etenkin nopeavaikutteisia ratkaisuja.

Korjausrakentamisen hankkeet, etenkin täysmittaisia perusparannuksia pienemmät, ovat käynnistettävissä nopeammin kuin uudisrakentaminen. Korjausrakentamisen

vauhdittamisella on myös mahdollista edistää vihreän siirtymän edellyttämiä energiatehokkuusparannuksia. SOA peräänkuuluttaa toimia korjausrakentamisen vauhdittamiseksi.

SOA esittää harkittavaksi, että edellisellä vaalikaudella käytössä olleita energia-avustuksia jatketaan. Samalla tulisi korjata energia-avustuksiin sisältyvä valuvika, joka kytkee ne valtion tukemassa tuotannossa hankkeeseen nostettuun korkotukilainoitukseen. Ilman kytköstä energia-avustuksia voisi hyödyntää pienempiin ja perusparannuksia nopeammin käynnistettäviin energiaremontteihin myös ARA-kannassa.

Siirto valtion asuntorahastosta poikkeuksellinen, ei vähennä velanottoa ja heikentää rahaston kantokykyä

Hallitusohjelmassa päätettiin kertaluonteisten investointien rahoittamiseksi tehdä tuloutuksia valtion asuntorahastosta ”*rahaston nykytasoista toimintaa vaarantamatta*”. Budjettiesityksessä esitetään tuloutettavaksi 500 miljoonaa euroa asuntorahastosta budjettitalouteen.

Valtion asuntorahasto on pitkään ollut alijäämäinen ja ehtyy. Korkotason nousun myötä kasvaneet korkotukimenot kiihdyttävät rahaston supistumista. Rahaston taseen loppusumma oli vuoden 2022 lopussa 5,6 miljardia euroa. Rahaston nykyisten korkotukivastuiden määrä on 2,45 miljardia euroa viiden prosentin korkotasolla, mutta tämä ei huomioi korkotukilainakannan kasvua uusien lainojen myötä. Rahaston tilinpäätöksessä arvioidaan, että jos korkotukilainakanta kasvaa vuosina 2023-2031 28 miljardiin euroon ja pysyy tällä tasolla vuoteen 2050 saakka, 3,7 prosentin korolla korkotukimaksut tulisivat olemaan 4,6 miljardia euroa. Vastaavasti viiden prosentin korkotasolla korkotukimaksut nousivat 11 miljardiin euroon. Näiden lukujen valossa on vaikea perustella, miten 500 miljoonan euron tuloutus asuntorahastosta ei vaarantaisi nykytasoista toimintaa. Asuntopoliittisessa kehittämisohjelmassa (VNS 12/2021) päätettiin selvittää keinoja rahaston pääoman ylläpitämiseksi ja kartuttamiseksi. SOA korostaa, että esitetty tuloutus entisestään hankaloittaa asuntorahaston nykytasoisen toiminnan ylläpitämistä.

Hallitusohjelman mukaan kertaluonteiset investoinnit toteutetaan niin, että investointimenot eivät lisää valtion velanottotarvetta hallituskauden aikana. Valtion asuntorahastosta tuloutettavien varojen osalta tämä ei pidä paikkaansa. Valtion asuntorahaston varoista laina- ja siirtosaamisten osuus on 2,4 miljardia euroa. Näistä valtaosa koostuu aravalainasaamisista. Loput, noin 3,2 miljardia euroa, ovat rahaston saamia valtion yhdystililtä. Nämä varat ovat nytkin valtion osana valtion kassaa. Jo nyt samalla tilillä olevien rahojen nimellinen tuloutus asuntorahastosta budjettitalouteen ei tuo lisää varoja valtion käyttöön eikä siten myöskään vähennä velanottoa.

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry:n puolesta,

Lauri Lehtoruusu
Toiminnanjohtaja